

TAYLOR SWIFT

De verhalen achter haar songs

Annie Zaleski

DELTA

Aan Swifties overal ter wereld, jullie passie, enthousiasme
en vreugde zijn echt inspirerend.

Dit boek is onofficieel en niet-geautoriseerd en daarom niet goedgekeurd,
gelicentieerd of onderschreven door Taylor Swift of Republic Records.

Original title: *Taylor Swift: The Stories Behind the Songs* (Annie Zaleski)
Text © MMXXIV Annie Zaleski
First published in MMXXIV by Welbeck, an imprint of HEADLINE PUBLISHING GROUP
All rights reserved.
Nederlandse uitgave © Zuidnederlandse Uitgeverij N.V.,
Vluchtenburgstraat 7, B-2630 Aartselaar, België, MMXXIV.
Alle rechten voorbehouden.
Deze uitgave door: Deltas, België-Nederland
Nederlandse vertaling: Silke Desmet & Leine Meeus

D-MMXXIV-0001-148
NUR 661

INLEIDING · 4

01 DE DEBUT-ERA · 6

02 DE FEARLESS-ERA · 26

03 DE SPEAK NOW-ERA · 52

04 DE RED-ERA · 76

05 DE 1989-ERA · 106

06 DE REPUTATION-ERA · 132

07 DE LOVER-ERA · 148

08 DE FOLKLORE-ERA · 172

09 DE EVERMORE-ERA · 190

10 DE MIDNIGHTS-ERA · 208

**11 DE TORTURED POETS
DEPARTMENT-ERA · 232**

BRONNEN · 254

FOTOVERANTWOORDING · 256

Inleiding

Er is een heel goede reden waarom Taylor Swift en haar muziek het onderwerp zijn van meerdere vakken aan de universiteit en waarom haar nummers aanslaan bij meerdere generaties Swifties. Haar teksten zijn een masterclass in storytelling, ze drukken de hoogte- en dieptepunten uit van de zoektocht naar jezelf tijdens het opgroeien. De nummers zitten boordevol overvloedige metaforen, verwijzingen naar religie, geschiedenis en literatuur en gedetailleerde bridges vol plotwendingen. Veel van Swifts liedjes verwijzen zelfs naar elkaar met beelden en formuleringen die haar verschillende albums aan elkaar verbinden via fijne, niet zo onzichtbare draadjes.

En toch heerst er in sommige kringen nog steeds een vervelende misvatting: dat elk nummer van Swift een wraakzuchtig projectiel is, gericht op haar vele ex-vriendjes. Oké, ze blinkt inderdaad uit in het neerhalen van slechte partners met een paar pennenstreken. Maar Swifts nummers beschrijven ook de chaotische kant van relaties: de hartverscheurende schemerzone van een romance die niet goed gaat, hoe vreselijk ruzies voelen, het gebrek aan een afsluiting na een breuk en de pijn van onzekerheid, die momenten waarop je niet goed weet waar je nu staat in de relatie.

Terwijl Swift meer levenservaring opdeed, werden haar teksten ingewikkelder. Ze leggen de extase van een gezonde relatie vast, de worsteling met de roem, ze onthullen gevoelige details over haar familie en vertellen verzonden verhalen over personages. En daarbovenop lopen Swifts liedjes meestal over van optimisme. Zelfs op haar donkerste momenten hield ze altijd vast aan het vooruitzicht dat het beter zou worden.

Dat optimisme hielp Swift door een lastige periode. In 2019 werd het label Big Machine Label Group, dat Swifts eerste zes studioalbums had uitgebracht, opgekocht door een holdingcompany van manager Scooter Braun. Uiteindelijk kon ze haar masteropnamen niet terugkopen, wat ongelooflijk veel pijn deed: het betekende dat de liedjes

waarin ze haar hart en ziel had gestoken nu van iemand anders waren.

‘Ik moest de verscheurende beslissing nemen om mijn verleden achter me te laten,’ schreef Swift, ‘liedjes die ik op mijn slaapkamervloer heb geschreven en video’s waarvan ik jarenlang droomde en die ik heb gefinancierd met geld dat ik verdiende met optredens in cafés, clubs, later arena’s en stadions.’¹

Zoals uit haar woorden blijkt, was dit een verschrikkelijk verlies: deze liedjes betekenden alles voor haar. En net zoals Swift de afgelopen jaren al haar dierbare nummers opnieuw heeft opgenomen – als Taylor’s Versions, die vaak populairder werden dan de oorspronkelijke – is dit boek bedoeld om de inspiratie achter elk origineel nummer terug te winnen en te versterken, jaar na jaar, nummer na nummer. Met een combinatie van muziekanalyse, inzichten uit het fandom en fascinerende citaten wordt hier de kracht van haar stem gevierd, haar ongelooflijke verzameling muziek en haar ambitie en vaardigheid, waardoor ze een plekje verdient tussen de beste songwriters ooit.

Rechts: Swift straalt tijdens het *Lover*-gedeelte van haar Eras Tour in São Paulo in Brazilië.

01

DE DEBUT- ERA

Taylor Swift bracht haar debuutalbum, *Taylor Swift*, uit toen ze nog een tiener was en het was meteen een laaiend succes. De plaat stond vierentwintig weken op nummer 1 in de *Billboard*-countryhitlijst en leverde een Grammy-nominatie op voor beste nieuwe artiest. (Ze verloor van Amy Winehouse.) 'Ik ben zo blij met het album dat ik heb gemaakt toen ik zestien was', zei Swift ooit. 'Ik kon het gevoel dat je zo boos bent dat je een hekel hebt aan alles en iedereen voor eeuwig vastleggen. Het is alsof je door de jaren heen je dagboek opneemt en dat is een voorrecht.'

Tim McGraw

{ SINGLE }

Release: 19 juni 2006 (single) / 24 oktober 2006 (album)

Schrijvers: Liz Rose, Taylor Swift

Producer: Nathan Chapman

Andere versies: Radio Edit, *iTunes Live From SoHo*

Tim McGraw is zonder twijfel een van de beste debuutsingles ooit. Swift, die amper zestien jaar was, combineerde in het melancholische countrynummer weemoedige akoestische gitaren met een scherpe viool, een banjo en een dobro. Haar stem klinkt zowel onschuldig als zelfverzekerd met een opvallend nasaal geluid dat past bij de nostalgische sfeer.

Swift schreef *Tim McGraw* in de derde klas van de middelbare school. ‘Ik kreeg het idee tijdens de wiskundes’, vertelde ze in 2006. ‘Ik zat daar gewoon en ineens neuriede ik de melodie.’ Swift hield zich tijdens die lessen niet bezig met cijfers, maar met haar toenmalige vriendje. Omdat hij binnenkort naar de universiteit zou vertrekken, wist ze dat het niet lang meer zou duren totdat hun relatie tot een einde zou komen. ‘Ik maakte een lijstje van alles wat hem aan mij zou herinneren’, ging Swift verder. ‘Verrassend genoeg dacht ik als eerste aan mijn lievelingscountry-artiest Tim McGraw.’²

Met dit zaadje van een idee schreven Swift en Liz Rose in een kwartier een nummer over een mooie zomerliefde die onvermijdelijk ten einde loopt. (‘Dat was misschien het beste kwartier van mijn leven’, zei Swift later.³) Hoewel het pijn doet om uit elkaar te gaan, heeft de verteller alleen mooie herinneringen aan hun tijd samen, zoals een overdreven compliment over haar mooie ogen of een lange slowdans op haar lievelingsnummer van Tim McGraw. (Swift gaf later toe dat ze dacht aan *Can’t Tell Me Nothin’* uit 2004.⁴) Die herinneringen zijn belangrijk: om het af te sluiten schrijft de verteller in een brief aan haar ex dat ze hoopt dat hij ook mooie herinneringen heeft en dat hij haar nog steeds associeert met Tim McGraw.

Tim McGraw werd Swifts eerste hit in de Verenigde Staten. Begin 2007 kwam het binnen op nummer zes in *Billboard’s* Hot Country Songs-hitlijst en het bereikte nummer 40 in de *Billboard* Hot 100. Bij toeval kon de echte Tim McGraw haar succes van dichtbij meemaken: in 2007 trad ze op met het nummer in het voorprogramma van Tim (en zijn vrouw, Faith Hill) tijdens een aantal concerten van

hun Soul2Soul-tour. Zelfs toen was al duidelijk dat Swift het ver zou schoppen. ‘Faith en ik wisten allebei dat ze het zou maken’, zei McGraw in 2023. ‘Ze heeft een bijzonder talent.’⁵

Swift kon in het openbaar haar dankbaarheid betuigen. Tijdens een concert in het Nissan Stadium in Nashville in 2018 verraste ze haar fans toen ze achter de piano ging zitten en voor het eerst in meer dan vijf jaar *Tim McGraw* speelde. Midden in haar optreden kondigde ze twee bijzondere gastzangers aan: Hill en niemand anders dan Tim McGraw zelf.⁶ Toen Swift zijn naam zong, wees ze veelbetekenend naar de man die naast haar stond, echt zo’n moment dat je kippenvel bezorgt.

Boven: Swift en Tim McGraw in 2007, nadat ze de countryster een serenade had gebracht met *Tim McGraw* (wat anders?) tijdens de Academy of Country Music Awards.

Rechts: In 2011 vertolkten Swift en Tim McGraw samen zijn hit uit 1997 *Just to See You Smile* in de Bridgestone Arena in Nashville.

Picture to Burn

{ SINGLE }

Release: 4 februari 2008 (countrysingle) / 24 oktober 2006 (album)

Schrijvers: Taylor Swift, Liz Rose

Producer: Nathan Chapman

Andere versies: Radio Edit, Rock Remix, *iTunes Live From SoHo*

Als tiener is het zo moeilijk om een afwijzing te verwerken. Maar als je die pijn uitspreekt, voelt hij vaak minder overweldigend. In *Picture to Burn* haalt de verteller uit naar haar ex, die ze egoïstisch noemt en een vreselijke leugenaar en ze vertelt hoe razend ze is dat hij haar tijd heeft verspild. Ze zweert wraak, bijvoorbeeld door met zijn vrienden te daten, en waarschuwt hem dat hij uit haar buurt moet blijven, zodat haar vader hem niet ziet. In het refrein valt ze haar ex aan over wat hij het belangrijkste vindt: ze beledigt zijn domme pick-uptruck en zegt dat hij zo weinig voor haar betekent dat ze zijn foto gaat verbranden.

‘Voor ik dit nummer zing, zeg ik altijd even dat ik echt probeer om aardig te zijn,’ zei Swift ooit, ‘maar als je mijn hart breekt, me kwetst of heel gemeen doet, dan schrijf ik een nummer over jou.’ Daarna lachte ze even om de boodschap te verzachten,⁷ maar zodra ze *Picture to Burn* voor de eerste keer live bracht, wist ze dat het een bijzonder nummer was. ‘Op al die tours speelde ik het elke avond,’ zei ze, ‘en zelfs voordat het een single was, was het publiek er dol op.’⁸

Dat is niet zo gek: de tekst leidt niet alleen tot een catharsis, de muziek heeft ook een scherp randje. Met Swifts nasale, gepassioneerde stem als ankerpunt en een combinatie van een banjo, pedalsteelgitaar, viool en mandoline is *Picture to Burn* countrypop verkleed als ruwe rock. ‘Ik denk dat meisjes zich in dit nummer kunnen herkennen, omdat het eigenlijk gewoon gaat over boos zijn,’ zei Swift. ‘En het is oké om boos te zijn na een breuk of een probleem in je relatie. Het is gewoon echt helemaal, volledig eerlijk. Ook een beetje grappig. Er zit een komisch randje aan.’⁹

Gelukkig kon degene over wie het nummer ging, Jordan, Swifts vriendje in de derde klas, die later trouwde met haar klasgenote Chelsea, er de humor van inzien. Jaren later zei Chelsea: ‘[Jordan] was zo van: “Maar ik ben geen redneck! Ze laat me klinken als een of andere redneck!” Maar voor de rest vonden we het gewoon grappig.’¹⁰

Picture to Burn was nog zo’n hit in meerdere genres, het kwam binnen op nummer 3 in de *Billboard’s* Hot Country

Songs-hitlijst en op nummer 28 in de *Billboard* Hot 100. Om mogelijke kritiek te voorkomen veranderde ze later een zin van het nummer dat als homofob kon worden gezien. ‘[In *Picture to Burn*] zeg ik “I hate your truck” en “I hate that you ignored me”, “I hate you”, legde ze uit. ‘Nu zou ik dat heel anders zeggen en zou ik die pijn op een heel andere manier voelen.’¹¹

Links: Swift komt aan op de CMT Music Awards-uitreiking in Nashville in 2006.

Onder: Op Thanksgiving in 2006 zong Swift het Amerikaanse volkslied op de American-footballwedstrijd van de Detroit Lions tegen de Miami Dolphins.

Teardrops on my Guitar

{ SINGLE }

Release: 20 februari 2007 (countrysingle) / 9 november 2007 (popsingle) / 24 oktober 2006 (album)

Schrijvers: Taylor Swift, Liz Rose

Producer: Nathan Chapman

Andere versies: Acoustic, Pop Version, Joe Bermudez Radio Mix, Cahill Extended, Cahill Radio Mix, International Version, Radio Single Version, *iTunes Live From SoHo*

In het begin van haar carrière verborg Swift niet altijd over wie haar liedjes gingen, ze gebruikte vaak zelfs echte namen. Daar is de diepbedroefde ballad *Teardrops on my Guitar* een goed voorbeeld van. Het nummer gaat over een zekere Drew, die zegt dat hij smoorverliefd is op iemand.

Jammer genoeg voor Swift is zij niet die persoon, ook al is zij tot over haar oren verliefd op hém. Ze probeert dapper te blijven, maar die onbeantwoorde liefde knaagt aan haar en verklaart haar stiekeme tranen. Haar vrese-lijke verdriet blijkt uit de gekwelde pedalsteelgitaren, de zachte banjo en de plechtige akoestische en elektrische gitaren in *Teardrops on my Guitar*. Swift zingt beheerst, maar er zitten duidelijk gevoelens verstopt onder het oppervlak, alsof ze vecht tegen de tranen.

Nadat Swift het nummer had uitgebracht en het een enorme hit was geworden, met een dertiende plek in de *Billboard* Hot 100, verscheen Drew ineens (onverwachts) aan haar deur. Ze hadden elkaar al tweeënhal jaar niet meer gesproken, dus Swift wist niet goed wat hij daar deed, al kon ze het wel raden. 'Misschien wilde hij aan anderen bewijzen dat het nummer echt over hem gaat of zo', zei ze. 'Of misschien wilde hij vrienden worden. Of misschien dacht hij dat ik nog naar hem smachtte. Wat maakt het uit!'¹²

Rechts: New York City verwelkomt Swift voor een optreden in NBC's *Today Show* in 2009.